

Sygn. akt I C 1735/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Hanna Kaflak-Januszko

Protokolant: protokolant sądowy A. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2015 r. w S. sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo – akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko P. R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. R. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo – akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 776,20 zł (siedemset siedemdziesiąt sześć złotych i 20/100) z odsetkami od kwot:

- 600,00 zł (sześćset złotych i 00/100) zmiennymi umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od 27.05.2015r. do dnia zapłaty,

- 99,00 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i 00/100) ustawowymi od dnia 25.06.2015r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

I C 1735/15

UZASADNIENIE

Powód (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna w W.** domagał się zasądzenia od pozwanego 896,20 zł z odsetkami (ustawowymi do należności ubocznych i umownymi od kwoty niespłaconego kapitału pożyczki) tytułem spłaty pożyczki, z której wierzytelność powód nabył poprzez cesję. Na dochodzoną kwotę składa się : 600,00 zł pożyczki, 135 zł opłat windykacyjnych, 84,00 z tytułu prowizji przy 77,20 zł odsetek umownych.

Pozwany **P. R.** nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje :

30.04.2014 r. pozwany zawarł umowę pożyczki w kwocie 600,00 zł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, po akceptacji przez pozwanego o.w.u. tej umowy

oraz Regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną, z terminem spłaty w ciągu 30 dni (zob. k.56 podstawowe warunki).

Wierzytelność z tego tytułu, dochodzoną w sprawie, powód nabył poprzez cesję.

fakty przyznane

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo podlegało uwzględnieniu poza:

a/ kosztami windykacji ponad kwotę 15 zł,

b/ 84,00 zł prowizji z tytułu udzielenia pożyczki.

Nie budziło wątpliwości – w świetle złożonego w sprawie dokumentów i art. 339 § 2 kpc, iż pozwany stał się dłużnikiem powoda w zakresie dochodzonej kwoty wobec zawarcia umowy pożyczki, regulowanej art. 720 kc w zw. z ustawą z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim Dz.U. 2011.126.715., jak i 481 i 482 kc. Uwagę Sądu zwróciły postanowienia o charakterze niedozwolonych klauzul umownych.

Art. 385¹. § 1. kc Postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

§ 2. Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie.

§ 3. Nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta.

§ 4. Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje.

Ugruntowaną linią orzecniczą jest kwestionowanie opłat windykacyjnych, por.:

XVII Amc 1940/11 wyrok s.okik 2012-05-17

(...)

Sąd Okręgowy w W.- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznaje za niedozwolone i zakazuje (...) Spółce Akcyjnej w R. wykorzystywania w "Regulaminie wykonywania usługi (...)" następujące postanowienia o treści:

"§ 11 ust. 3 W przypadku nieuiszczenia przez abonenta należności wynikającej z wystawionej przez (...) faktury VAT, (...) skieruje do abonenta wezwanie do zapłaty, którego koszt przygotowania i wysłania w wysokości 10 zł netto (12 zł brutto) pokryje abonent. Koszty wezwania zostaną zapłacone wraz z należnością za usługi (...) objęte następną fakturą."

Powyższy przykład nawiązuje do aspektu poruszanego przy kosztach dochodzenia należności, iż jako uboczne nie mogą one stawać się istotnym elementem umowy i powinny odpowiadać faktycznie poniesionym kosztom, inaczej mogą być uznane za rażąco wygórowane. Zob. np. klauzula z pozycji 978 Rejestru klauzul.

Wobec powyższego Sąd stwierdził, że koszty wezwań o zapłatę ponad kwotę 15 zł mimo zastrzeżenia ich w umowie stron – nie wiążą i w tym zakresie powództwo oddalono. Z przytoczonego przykładu klauzuli wpisanej do rejestru

widoczne jest, że Sąd miał na uwadze, iż pozostawiona z tego tytułu należność nie uchybia uzasadnionym prawom wierzyciela, zwł. że koszty prowadzenia swej działalności uwzględnia w kalkulowaniu oferowanego produktu i nie może w całości tych kosztów przerzucać na kontrahenta. Mimo tego spostrzeżenia Sąd jednocześnie w całości nie uwzględnił prowizji z tytułu udzielenia pożyczki.

Już sama wysokości prowizji przekraczająca znacznie 10 % jej kapitału (gdy kiedyś ustawowy próg ochrony wynosił 5 %) budzi wątpliwości. Poza tym pożyczka została udzielona w niewysokiej kwocie, na krótki termin, została oprocentowana, zawarta została przy minimum nakładów organizacyjnych poprzez internet, co zakres wątpliwości poważnie zwiększa. Okoliczności sprawy nie wskazują, co ma uzasadniać pobranie prowizji, jej wysokość, wobec tego Sąd w tym zakresie nie zasądził należności z tego tytułu w całości. Zaznaczyć należy, iż w sprawie odbyła się rozprawa, o której powód był zawiadomiony, a wobec założeń nowelizacji skoro nie stawił się, Sąd poprzestał na materiale sprawy aktualnym na chwilę zamykania rozprawy.

W pozostałym zakresie Sąd nie dokonał weryfikacji powództwa, gdyż bez udziału stron nie miał możliwości dalszego, niezbędnego jej badania i poprzestał na dyspozycji art. 339 § 2 kpc.

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc z uwzględnieniem § 6 ust.2 rozporządzenia z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ...- /Dz.U. 02.162.1349/, naliczając je w całości zgodnie z normami, gdyż ryczałt przewidziany od wartości przedmiotu sporu, nie uległby zmianie mimo częściowego oddalenie powództwa, które przy tym nie wiązało się z działaniem pozwanego.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 3 kpc należało nadać wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.